

Aelg. 11.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie wyłączenia przysiółka Dworzyska ze związku gminy Jeleśnia, a przyłączenia go do gminy Pewli małej w powiecie żywieckim.

Wysoki Sejmie!

Osada Dworzyska w powiecie żywieckim jest oddaloną od gminy Jeleśni, do której związku należy, blisko o 6 kilometrów, zaś od gminy Pewli małej blisko o 1 $\frac{1}{2}$ kilometra. Takie położenie osady Dworzyska jest w codziennych stosunkach z urzędem gminnym w Jeleśni przyczyną wielu niedogodności dla jej mieszkańców, a przynależność ta do tak oddalonej gminy nie tylko żadnego pożytku nie przynosi dla mieszkańców przysiółka, lecz owszem naraża ich na ponoszenie bezowocnych ciężarów publicznych.

Wykonywanie policyi miejscowej w osadzie tej jest dla Zwierzchności gminnej w Jeleśni niezmiernie utrudnione, a co najważniejsza, iż mieszkańcy rzeczzonego przysiółka właśnie z powodu znacznej odległości nie mogą korzystać z istniejącej w Jeleśni publicznej szkoły a na utrzymanie jej wydatki ponosić muszą.

Okoliczności te skłoniły osadę Dworzyska do starania się o przyłączenie jej do związku sąsiedniej gminy Pewli małej.

W tym celu zawarł przysiółek ten z gminą Pewel małą ugodę na d. 15. kwietnia 1879 regulującą wszechstronnie ten nowo powstać mający stosunek.

Rada gminna w Jeleśni nie zgodziła się wprawdzie uchwałą z d. 27. czerwca 1886 i uchwałą z 30. grudnia 1888 na żądane wyłączenie przysiółka ze związku swej gminy, a to z powodu, iż przez to siła podatkowa gminy znacznieby się osłabiła i że tem samem spełnienie obowiązków administracyi natrafiłoby na przeszkody. Z uwagi jednak, iż obie te miejscowości żadnego wspólnego majątku nie posiadają, tudzież, że osada Dworzyska ciężary gminne bez żadnej dla swych mieszkańców korzyści ponosić musi, sprzeciwienie się gminy Jeleśni żądaniu przysiółka na uwzględnienie nie zasługuje.

To też Rada powiatowa w Żywcu na posiedzeniu z dnia 2. października 1888 oświadczyła się za uwzględnieniem prośby rzeczzonej osady, a c. k. Starostwo w Żywcu odezwą z 23. sierpnia 1888 l. 5437 nie tylko oznajmiło, że żadne względy publiczne żądaniu przysiółka na przeszkodzie nie stoją, ale nadto oświadczyło, iż pomienione oddzielenie zasługuje w interesie mieszkańców przysiółka na gorące poparcie.

Osada Dworzyska liczy 57 zagród i około 350 morgów gruntu, zaś Pewel mała, do której przysiółek ten przyłączonym być chce, 33 zagród i około 207 morgów gruntu.

Wedle odezwy c. k. urzędu ewidencji katastru gruntowego w Żywcu z dnia 20. listopada 1888 r. l. 202, rozgraniczenie obu tych miejscowości nie natratia na żadne przeszkody, albowiem przysiółek ten styka się z gminą Jeleśnią tylko od wschodu w długości 200 sążni, gdzie naturalną granicę stanowi rzeka Koszarawa.

Wedle odezwy c. k. Sądu powiatowego w Żywcu z dnia 9. października 1888 l. 8266, zmiana ta nie spowoduje żadnej zmiany w jurysdykcji rzeczowej.

W żadnej z pomienionych miejscowości obszar dworski nie istnieje.

Gdy przeto przeciw żądaniu osady Dworzyska żadne przeszkody nie zachodzą, a żądanie na uwzględnienie zasługuje, Wydział krajowy spełniając polecenie Wysokiego Sejmu z 26. listopada 1889 l. 1532, przedkłada ponownie niniejsze sprawozdanie z wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy załączony projekt ustawy uchwalić.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Lwów dnia 29. sierpnia 1890.

Marszałek krajowy:

Tarnowski w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Członek Wydziału krajowego.

U s t a w a

z dnia obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem o wyłączeniu przysiółka Dworzyska ze związku gminy Jeleśnia i wcielenie go do związku gminy Pewel mała w powiecie żywieckim.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam co następuje:

Art. I.

Przysiółek „Dworzyska“ w powiecie żywieckim zostaje wyłączonym ze związku gminy „Jeleśnia“ a wcielony do związku gminy „Pewel mała“.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu ministrowi spraw wewnętrznych.

